

# ҶАТРАЕ АЗ ТИББИ НАБАВӢ



Душанбе - 2015

ББК 53. 59

И - 59

«ҚАТРАЕ АЗ ТИББИ НАБАВӢ (С)»,  
Душанбе, 2015, 48 саҳ.

*Дардмандо, назари нек ба ин ганҷ намо,  
Раста гардӣ зи ҳама дарду ғаму ранҷу бало.*

*Аз ту ихлосу зи даргоҳи Худо имдоде,  
Гуфтаи Набавӣ гардад ба маризи ту даво.*

**Дар ин китоб ҳама рӯҳи анбиё ниҳон бошад,  
Хонандаю дорандааш доим дар амон бошад.  
Кас бо ихлос амал намояд ба ҳар як боб,  
Раста гардад, зи ғаму дарду ранҷу азоб.**

Муҳаммадрасул Иброҳимзода

ISBN  $\frac{4702540201}{\text{I}(503) - 15}$  2015

Агар хоҳед мизоҷатонро донед ва ба бемориатон шифо ёбед, ба ин телефонҳо занг занед: 919-35-52-91, 93-350-52-20

©М.Иброҳимзода, 2015

## ***АЗ МУАЛЛИФ ВА МУҲАҚҚИҚ***

Сиёсати зидди дину оини атеистии даврони шӯравӣ ба он оварда расонд, ки аксарият нодиртарин китобхое, ки бо хатти арабиасос таълиф шуда буданд ва арзишҳои баланди адабию илмӣ, таърихӣ фарҳангӣ ва хусусан, диниву тиббӣ доштанд, несту нобуд гардиданд.

Қуръони Қарим чун дастурамали ҳаррӯзаи кулли мардуми мусулмон фарз гардида эҷод нашудааст, балки абадӣ буда, каломи Аллоҳ мебошад.

Аз ҳамид сабаб, дар давоми зиёда аз 1400 сол инсоне ёфт нашудааст, ки як ҳарф ё оят ва ё китобе ба монанди Қуръони азимушшаън офарад. То замоне дунёву ҳаёт дар сайёраи Замин вуҷуд дорад, фарде қудрати тағйир додани ҳарфе аз Қуръонро надорад. Бояд зикр кард, ки сарчашмаҳои ҳама гуна илму фарҳанги ҷаҳонӣ Қуръон асту бас, ки дар ин бора олимони бузурги ҷаҳон, ба монанди Абулқосим Фирдавсӣ, Абӯалӣ Ибни Сино, Ҳоҷа Ҳофиз, Шайх Саъдӣ, Мавлавӣ Ҷалолиддини Балхӣ, Абдурахмони Ҷомӣ, Муҳаммад Иқбол, олимону адибони масеҳимазҳаб Гёте, Крел, А.С. Пушкин, Л.Н. Толстой ва Пётру бародараш Иван ба ваҷҳ омада суҳанҳои хуби ҷолиби диққатро баён кардаанд.

Ҳазорон шукру ҳамди бепоён бар Худованди бузург, салавот бар Паёмбари охирзамон (с), ки Истиқлолиятро бар миллати тоҷик арзонӣ дошт.

Ба шарофати Истиқлолият сулҳу ваҳдати миллӣ пойдор, ному асарҳои гаронбаҳои бисёре аз ниёгонамон, ки дар зери пардаи абрҳои сиёҳу тираниҳоди замони Шӯравӣ монда буд, аз нав зуҳур кард. Инчунин, ҳаёт ва фаъолияти яке аз олимону орифони бузурги нимаи дуввуми асри XIX ва нимаи аввали асри XIX ва аввали асри XX Мавлавӣ Муҳаммадсолеҳ бо таҳаллуси

ифтихории Домуллои Сурхиён (1857-1939)-ро дар бар мегирад, аз тарафи банда (наберааш) Муҳаммадрасул Иброҳимзода зинда гардонида шуд. Аз соли 2000-ум сар карда китобҳои ёддоштию илмӣ ва таърихию тиббии "Офтоби паси абрҳо", "Панди авлиё", "Гулчин аз тибби Мавлавӣ", "Мочарои ишқи духтари курд", "Аз Ромит то Бухорову Дарвоз", "Васияти пеш аз марг", "Ситораҳои пурҷило" ва "Мизони давр"-ро бо заҳматҳои вазнин рӯйи саҳфа оварда, дастраси миллати азизам гардонидам, ки аз ин китобҳои пурарзиш рӯҳу ғизои маънавӣ бардошта, барои табобати хеш истифода бурданд. Худованди кариму раҳим ба онҳо шифо ато кунад.

Мавзӯе, ки мо дар китоби мазкур пешкаши шумо менамоем, ба унвони "Қатрае аз тибби Набавӣ (с)" номгузорӣ кардем, ки ин қатраро аз укёнуси бегазанди Қуръони Маҷид ва аҳодиси Паёмбари охиразамон Ҳазрати Муҳаммад (с) баҳра мегирад.

Қуръон ва аҳодиси Паёмбари Худо (с) саросар панду ахлоқ, одобу усули зиндагӣ, ростиву покӣ, дӯстиву рафоқат, хайру саҳо, меҳру вафо, адлу инсоф, тиб ва ғайраҳоро талқин мекунад.

Ҳақ Таъоло, ҳар чизеро, ки офаридааст бе ҳикмат наофаридааст. Ҳар дардеро давое ва ҳар ранҷеро шифое ва ҳар толиберо матлубе, ҳар мӯъминеро дарду ранҷе пайдо мекунад.

Дар ҳақиқат, Ҳақ Таъоло аз ҳазинаи давохонаи худ даво мекунад, валекин бандагони оқилу донишмандашро сабаб кардааст. Бинобар ин Аллоҳ Таъоло гуфтааст: "Ҳар беҳтарини одамиён он аст, ки касе аз даст ва аз пой ва аз забони ӯ озоре набинад ва хубтарини одамиён он аст, ки аз вай манфиате бигиранд". "Хайра ли-нос ман янфаъа ли-нос".

Агар шахсе аз ин китоб баҳрае бигираду шифо ёбад, Худо-ро ҳазорон-ҳазор шукргузорам.

***Ҳоҷӣ Муҳаммадрасул ИБРОҲИМЗОДА***

## ТИББИ НАБАВИ (с)

*Зи Қуръону ҳадиси Мустафой,  
Касе донад зи ғам ёбад раҳой.  
Саропо дарси Қуръон дарси панд аст,  
Ба ҳар кас раҳнамову судманд аст.  
Паёми Ҳақ илочи мушкилот аст,  
Шифо асту зи ҳар варта начот аст.  
Ҳадиси Мустафоро ҳар ки хонад,  
Давоми зиндагонӣ дар намонад.  
Паёмбар, ки набии Қирдутор аст,  
Суханҳояш зи Қуръон обшор аст.  
Маризӣ, гар шифо ёбӣ зи Қуръон,  
Зи ҳикматҳои ҳарфи қосиди он.  
Ба ширинӣ, асал ки беҳтарин аст,  
Сифоташ шӯҳра андар оламин аст.  
Сияҳдона ба ҳар дарде шифо аст,  
Бидуни марг чунки бедаво аст.  
Санову зайтуну хурмои ширин,  
Маризонро даво бахшанду таскин.  
Ба олам беҳтарин аст оби зам-зам,  
Қунад болида рӯҳу дида беғам.  
Ба Қуръону суханҳои Паёмбар,  
Ба ихлосе назар бикун саросар.  
Дар ин маҳзар қаҳони тиб ниҳон аст,  
Бикун нӯшаш, ки нӯшдоруи қон аст.*

**Ҳоҷӣ Муҳаммадрасул ИБРОҲИМЗОДА**

## **ДАВАҲО АЗ АСАЛ**

Дар сураи Наҳл ояти 68-69 оварда шудааст:

"Ва Парвардигори ту ба сӯйи занбури асал илҳом фиристод, ки аз кӯҳҳо ва аз дарахтон ва аз он чи мардумон бино мекунад хона бисоз". "Сипас аз ҳар чинс мева бихӯр ва (ба) роҳҳои Парвардигори хеш ром шуда, бирав. Аз шиками ин занбӯрон ошомидание бармеояд, ки рангҳои он гуногун аст дар он барои мардумон шифо аст, ҳамоно дар ин мӯъҷизаест аз барои қавми бофикр".

Мизоҷи асал дар дараҷаи дуюм гарм ва хушк аст. Барои гарммизоҷон кам, барои сардмизоҷон бештар.

Даво: - Барои балғам ва балғами часпак, истиқоҳ (ҷамъ шудани об дар меъда), дарозумрӣ, зарпарвин, фалаҷ (аз ҳаракат мондани нимаи бадан), фолич (каҷ шудани рӯй), бешаҳватӣ, камхунӣ, шукуфа, қутур (псориаз ва экзема), дарди гурда, меъда, рӯда, пайвандҳо, санги гурда, дарди гулӯ, даҳону дандон, сипурза (сиёҳлавак), сил, чашм, гӯш, ҷароҳат, варам.

1. Мағзи чормағзро кӯфта бо асал мураббо карда хӯред, гурдаи лоғарро фарбеҳ мекунад ва шаҳватро қавӣ мегардонад.

### **Барои дарди буғумҳо, гурда, сангҳои гурда ва пешобдон**

1. Як қошукча (5г) сиёҳдоноро орд карда, рӯзе 2 бор ба 100мл асалоб мехӯред ва ба асал ва равғани зарди говӣ омехта карда мемолед.

2. Асалро бо ҷамелак, оби лимон ва асал чой дам карда

аз 10 то 30 рӯз менӯшед.

3. Як қошуқча асалро дар 200мл оби борони найсон (моҳи апрел) омехта карда, як моҳ нӯшед, аз ҳама гуна дардҳои аз хунуқӣ пайдошуда шифо меёбед.

### **Даво барои бешаҳватию безурётии мардон**

1. Як қошуқчаи равғани сиёҳдоноро бо як қошуқча равғани зайтун омехта карда хӯред, баъди 15 дақиқа дар 50мл оби ширгарм як қошуқча асалро омехта карда 20 рӯз давом диҳед.

2. Дар ду қошуқи ошхӯрӣ зағир 700мл об илова карда 5 дақиқа ҷӯшонед ва як қошуқи ошхӯрӣ асалу ним қошуқчаи чойхӯрӣ мурчи сиёхро омехта карда 7 саҳар дар шиками холи хӯред, шаҳвати баргашта барқарор мегардад.

3. Асалро бо чамелак чой дам карда 30 рӯз хӯред, рӯҳи нафсонӣ, ки марказаш дил, рӯҳи шаҳвонӣ, ки марказаш асаб ва рӯҳи табиӣ, ки марказаш ҷигар аст ба ҳаракат меорад.

4. Як қошуқча асалро дар 200мл оби гарм ҳал карда бо 3.5г кӯфтаи тухми турб хӯред, шаҳватро ба ҳаракат меорад.

5. Санои маккиро орд карда ҳар саҳар бо як қошуқча асал ва равғани зайтун оби ҷӯшида бихӯред, шаҳватро ба ҳаракат меорад.

6. Асалро ба шукуфа молед шифо меёбад.

7. Сабзиро дар об пухта хамир барин ҷабида бо асал омехта карда рӯзе 3 бор як қошуқӣ хӯред, шаҳватро ба ҳаракат меорад.

Ду қошуқ зағирро бирён карда кӯфта орд кунед ва бо асал омехта карда хӯред варами гулӯ, ҷигар, шуш ва дигар узвҳои ҳозимаро шифо мебахшад.

## **Экзема ва псориаз**

1. Баргу решаи зуффо бо асал ва сирко якҷоя карда молед, шифо меёбад.
2. Тухми (ғурра) турбро бо хокистари чӯби бед, сирко ва асал омехта карда борҳо молед, Иншоаллоҳ шифо меёбад.

## **Захмҳои бачадон**

1. Асалро бо раған гули сурх ва ё зайтун омехта карда бар захмҳо моланд ва ё аз тағ бардоранд, Иншоаллоҳ шифо меёбанд.
2. Усора (шарбати) сабир (алоэ)-ро бо асал омехта карда аз 5 то 10мл дохили бачадон кунан, шифо меёбанд.
3. 3.5гр пуки сафеди (шилм, ширеш) дарахтро бо мо-ул-асал бардавом як қошуқӣ бихӯранд, захм ва решаи бачадонро шифо мебахшанд.

## **Захм ва решҳои пешобдон**

1. Асалро бо захираи гов омехта карда дар суроҳии мардӣ 5мг дохил мекунад.
2. Асалро бо рағани зайтун омехта карда 5гр дохили пешобдон мекунад.

## **Заҳми меъда, рӯдаи дувоздаҳангушта ва сил**

1. Саҳар ду сафедии тухми хомро бо ним қошуқча (5мл) асал ва як қошуқ рағани зайтун омехта карда аз 12 то 24 саҳар меҳӯред. Иншоаллоҳ шифо меёбед, ба шарте, ки парҳез кунед.
2. Ҳар саҳар аз 100 то 150мл шарбати зуффо бо як



қошуқча асал омехта карда 24 рӯз хӯред, ҷароҳатҳоро ба ҳам меорад ва аз саратон пешгирӣ мекунад.

### **Дарди зону ва буғумҳо**

1. Самари (ғурра) арчаро кӯфта бо асал ва равғани зарди кӯҳнаи говӣ борҳо ба зону бандед, шифо меёбед.

2. Асалро бо ғурраи турб, кӯфта омехта карда борҳо бар буғумҳо молида гарм нигоҳ доред ва 3.5гр кӯфтаи ғурраи турбро бо асалоб хӯред.

3. Даруни турбро кофта асал мегузоред, баъди як шаб рӯзе 3 бор як қошуқӣ мехӯред.

### **Шошидан дар вақти хоб (агар аз асаб бошад)**

1. Гӯшти харгӯш ё заргӯшро муҳарро пухта бо асал, дарчин, шибит, мурч, хардал (гарчица) бихӯрад ва мағзи сарашро низ пухта бо асал бихӯред, шифо меёбед.

### **Дар баёни доғҳои сафеди пӯст**

1. Сирпиёзро сӯхта, онро орд карда бо асал борҳо бар доғҳои сафед бандед. Иншоаллоҳ шифо меёбед.

2. Талхаи модагови сиёхро бо асал, бодоми талх, пилки гӯсфанд ва сирко омехта карда борҳо моланд. Иншоаллоҳ шифо меёбед

### **ХОСИЯТИ "МО-УЛ-АСАЛ"**

"Мо-ул-асал" давои хубест, барои амрози (бемориҳои) аз таъсири хунукӣ пайдо шуда, камхунӣ, камқувватӣ ва зиёд

таваллуд ёфтани моддаҳои балғамию савдой дар таркиби хун, ки бемориҳои пӯст, буғумдард, асаб, роҳҳои нафас ва гурдаю меъда, рӯдаю ҷигар, сипурзаю шушро сабаб мегардад. Хусусан, барои одамони лоғару фишори хунашон паст буда, давои беҳтарин ба ҳисоб меравад.

Хотиррасон кардан ба маврид аст, ки "мо-ул-асал"-и аз испанд тайёркардаро, барои одамони миҷози гарм ва фишори хуни баланд дошта бе тавсияи мутахассис истифода бурдан манъ аст.

"Мо-ул-асал"-ро мувофиқи синну сол, баъди ташхиси беморию муайян кардани он, аз кадом гиёҳи шифобахш тайёр карданро ба Шумо, беморони азиз, тавсия хоҳем кард. Барои мисол аз ду ё се гиёҳи шифобахш тарзи тайёр кардани "мо-ул-асал"-ро ба шумо мефаҳмонем:

11 мисқол (45-50г) испанд (ё решаю появу барги пӯдинаи боғӣ ва ё пӯдинаи лалмӣ мувофиқи навъи касал)-ро гирифта ба як коса (литр) асал, 7 коса (литр) об мечӯшонанд. Чӯшиш дуру дароз давом карда, дар натиҷа 4 коса боқӣ монанд, пас чор коса оби софро аз баргу поя соф карда, дар зарфи сарпӯшида ва дар ҳарорати паст нигоҳ доштан лозим аст. Аз 20 то 40 сабоҳ 30 дақиқа пеш аз наҳорӣ, дар дили наҳор (холӣ) ба миқдори 50гр истеъмол намоед, (агар лоғару камқувват бошед, соати 12-и шаб, низ 50гр истеъмол намоед) Иншоаллоҳ ба мадади мустафою қудрати Худо аз кулли дарду бало раста гардида шифо меёбед.

Ҳар ки се дирам (10гр) санои маккиро кӯфта орд карда бо як қошуқи калон асал бихӯрад қувват ёбад.

## Шаҳватафзо

1. 1.5гр хоки гулу барги кокутиро бо 10гр орди мағзи тухми харбуза, 35гр маскаи меш ва 67гр асали тоза омехта

карда дар 2 рӯз як бор меҳӯред.

2. 0.5мл оби (шарбат) пиёзи сафедро дар оташи паст бо 1кг асал меҷӯшонед. Об хушк шудан замон мегиред, то ки асал насӯзад. Ҳар шаб пеш аз хоб ду қошуқи калон меҳӯред.

## **Барои варами пешҷой (простата)**

1. 100-200гр сиёҳдоноро орд карда бо асал, рағани зарди говӣ гарм карда 5-6 шаб аз муаққад то пушти хичак мебандед, тухмҳоро берун мегузored.

2. Сирпиёз (чеснок) ба миқдори 2кг бо 3мл шири меш (гӯсфанд) ҷӯшонанд, то ки ширро ба худ кашида бо 1кг асал ва 250мл рағани зайтун омехта карда ҳалво пазанд, рӯзе 2-3 маротиба аз 50 то 100гр истеъмол намоянд, хунокиро бартараф карда нерӯи марду занро ба ҳаракат оварда, ҷавон мекунад ва шаҳватро метезонад.

## **ХОСИЯТИ САНОИ МАККӢ**

Пайғамбар (с) аз Асмо бинти Амис (р) пурсиданд, ки ҳар вақт исҳол (қабз) бишавӣ чӣ доруе истеъмол мекунӣ? Асмо арз карданд шибрамро. Пайғамбар (с) фармуданд, ки ин хеле гарм аст. Баъдан фармуданд саноро истеъмол мекунам. Пайғамбар (с) фармуданд, ки агар барои мавт доруе мебуд, яқинан сано хоҳад буд. Дар ҳадисе аз Расули Акрам (с) омадааст, ки: "Эй мардум, эҳтиёт кунед, сано ва асалро, зеро дар ин ду-то аз ҳар беморӣ шифо ҳаст, ба ғайр аз мавт".

Аз ҳазрати пайғамбар Салаллоҳу алайҳи васаллам нақл аст, ки фармудаанд, ҳар ки се дирам санои маккиро бо асал бихӯрад, қувват ёбад ва агар бо шакар бихӯрад, ҳарорат

ва талхиро фурӯ нишонад. Агар бо равғани гов бихӯрад андак шакар ҳамроҳ карда, ҳар рӯз бихӯрад, ба ҳеч иллат гирифтор нашавад ва доим сиҳат бошад ва агар бо маскаи говӣ бихӯрад, димоғро нарм ва тоза дорад ва хушкии дилро дур кунад ва касофатии ишкамро дафъ кунад. Ва агар бо дӯғ бихӯрад, чӣ миқдори захр дода бошанд, дафъ шавад. Агар бо шири гов бихӯрад, ранги ӯ сурх шавад ва синаро пок кунад ва агар бо шири гӯсфанд бихӯрад, марди ро қувват диҳад, ки агар бо сад зан наздикӣ кунад, ҳанӯз кам бошад. Агар бо шири шутур бихӯрад, доим хушҳол бошад. Агар бо оби хурмо бихӯрад, бӯйи даҳонро бубарад. Агар бо оби анор бихӯрад, дарди синаро гум кунад ва ҳеч иллат ва беморӣ дар ӯ зоҳир нашавад ва агар бо шири мавиз бихӯрад, чашми ӯ доим равшан ва банур бошад. Агар бо шири лимӯ бихӯрад, дарди шикамро дур кунад. Агар бо шири занҷабил бихӯрад, табкуниро дур кунад.

Иллатҳое, ки аз савдо хезад - туршии даҳон, шабкӯрӣ ва сӯзиши меъда, доғи рӯй, бӯйи даҳон, қуланҷ ва фаромушӣ ва фикрҳои беҳуда шифо мебахшад.

Агар хоҳӣ, ки сафроро сокин кунӣ, бигир ду анори туруш, ду анори ширин дона ва се сир, гулоб бар вай ҳамроҳ кун бар болои баландӣ гузор, то шаб гузарад ва се рӯз бо хӯрок бихӯрад, сафро сокин шавад.

Доруи ҷилоб: Се мисқол рабуни чиниро куфта ва бехта бо оби гарм бихӯрад, ҷилоб кунад. Манфиатҳои ислоҳ он аст, ки меъда ва тамоми баданро сабук кунад ва димоғро қавӣ ва пок гардонида ва чашмро равшан гардонад ва шаҳватро зиёда гардонад.

## ХОСИЯТИ СИЁҲДОНА



Ривоят ҳаст, ки Пайғамбар (с) гуфта будаанд: "Сиёҳдона ба ғайр аз марг ба дигар мари-зиҳо даво аст".

Мизоҷи сиёҳдона гарм ва хушк мебошад. Дар бемориҳои озах, доғи кунҷитак, пӯст (пес, псориаз), шукуфа, бавосир (геморой), фалаҷ, диққи нафас, сипурза, сустии шаҳват, махов ва қутур шифо мебахшад.

### Барои безурётию бешаҳватӣ

1. 1 қошуқча 5гр сиёҳдоноро кӯфта орд карда рӯзе 2 маротиба бо як қошуқча равғани зайтун мехӯред, баъди 15 дақиқа як қошуқча асалро дар 50 мл оби гарм ҳал карда мехӯред.

2. 1 қошуқча равғани сиёҳдоноро бо як қошуқча равғани зайтун омехта карда мехӯред, баъди 15 дақиқа дар 50 мл оби гарм як қошуқча асалро ҳал карда 20 рӯз мехӯред.

### Барои доғҳои пӯст ва шукуфаю озах

1. Сиёҳдоноро орд карда бо сиркои ангурӣ дар доғи сафед (пес) борҳо молед, шифо меёбед.

2. Сиёҳдоноро бо тухми пиёз кӯфта бо асал ва сиркои ангурӣ омехта карда бар шукуфа, махов, гирд-гирд рехтани мӯйи сару риш, псориаз, экзема ва ғайраҳо молед. Иншоаллоҳ шифо меёбед.

3. Сиёҳдоноро бо намак ва санги сурх кӯфта орд карда бо сирко сиришта бар озахҳо бандед, шифои очилу комил меёбед.

## Доғи кунчитак

1. Сиёҳдоноро бо тухми турб кӯфта орд карда бо асал, каме обу сирко ва сир малҳам карда борҳо бандед, доғи кунчитакро нест мекунад.

2. Равғани сиёҳдоноро рӯзе ду маротиба як қошукча бо ним пиёла асалоб хӯред диққи нафас ва фалаҷро шифо мебахшад. Вобаста ба миқоз аст ва ба бавосир (гемарой) шифо мебахшад.

3. Сиёҳдоноро кӯфта орд карда бо асал ва сиркои дастии ангурӣ малҳам карда аз берун молед, бавосири беруниро нест мекунад.

4. Ҳар рӯз 7 дона сиёҳдоноро хоида фуруъ баред, доимо тансиҳат мешавед.

5. Сиёҳдоноро кӯфта орд карда бо сиркои ангурӣ борҳо бар песӣ бандед, шифо меёбед. Агар кӯҳна набошад.

6. Сиёҳдоноро кӯфта бо мӯйи сӯхтаи инсон, пӯсти решаи бодоми талх, решаи гиёҳи думгов (марги моҳӣ), сиёҳии таги дег, навшотир, сирко, ҳамроҳ кӯфта омехта карда рӯзе ду маротиба мемолед, песиро шифо мебахшад, агар куҳна набошад.

7. Равғани сиёҳдоноро ба сурхбод молед, шифо меёбед.

## Равғани зайтун

Равғани зайтуни норасида беҳтарин буда, мизоҷаш сард ва хушк аст. Зайтуни расида гарму тар мебошад. Равғани зайтун танро қавӣ, ҳаракатро пурзӯр карда ба кас сафо мебахшад.

Барои бемориҳои сурхбод, шукуфа, омос, захми меъ-

даю рӯдаи 12 ангушта, захмҳои хушку тар, сӯхтагӣ, дандонҳои лиққонаку кирмхӯрда, мустаҳкам кардани мӯйи сар, гӯш, чашм, санги гурда, кирми меъдаю рӯда, дарди сар, бугумдard, шалдard, фишори баланди хун, тангнафасӣ, пешобронӣ, санги талха, доғҳои пӯст беҳтарин даво мебошад.

### **Тарзи истифодаи рағани зайтун:**

1. Як қошуқча (5мл) рағани зайтунро бо сафедии ду дона тухми хом, ним қошуқча асал омехта карда сахар 1 соат пеш аз хӯрок истеъмол намоед, баъди 15-20 рӯз Иншоаллоҳ аз захм ва варами меъда ва рӯдаи 12 ангушта шифо меёбед.

2. Рағани зайтунро бо кӯфтаи ҳулба омехта карда бар сар моled, мӯйро мерӯёнад.

3. 50-60гр рағани зайтунро бо 10гр спирт ва 50-60гр оби гарм омехта карда хӯранд шикамро меравонад, кирм ва санги гурдаю пешобдонро мерезонад.

4. Як қошуқ рағани зайтунро дар сахар истифода баранд санги талхадонро мерезонад.

5. Дар ду қошуқ оби барги тхач 2 қошуқ рағани зайтунро чӯшонда, рӯзе ду бор як қатрагӣ бар гӯш чаконед кирми гӯш ва варами гӯшро шифо мебахшад.

6. Рӯзе 2-3 маротиба як қошуқи рағани зайтунро бо як қошуқча рағани сиёҳдона ва ним қошуқча асал 20 рӯз истеъмол кунед аз бемориҳои дарди пайвандҳо, бешаҳватӣ, дарди гурда, шуш, сина, сар, халадard, фаромӯшхотирӣ, хунуздадагӣ (простата) ва ғайраҳо шифо меёбед.

7. Рағани зайтунро ба сӯхтагӣ, шукуфаи хушку тар, чашм моled, Иншоаллоҳ шифо меёбед.

8. Як қошуқ рағани зайтунро бо каме асал истеъмол намоед аз бемориҳои сил, шуш, тангнафасӣ шифо комил

меёбед.

9. Ҳулбаро кӯфта орд карда бо равғани зайтун аз таг бардоред бавосир (геморой)-ро шифо мебахшад ва занҳои бачадонашон ноболиғ аз таг бардоранд, шифои комил меёбанд.

## АНЦИР



Табиати анцир гарму нарм аст.

Даво барои ташнагӣ, табъи баланд, шушу сина, гурдаву масона, пешобро мекушояд, барги анцир барои озах, шираи анцир барои бемориҳои пӯст, худи меваи анцир барои бемориҳои тангнафасӣ, сурфа, саръ (припатка), ҳалқ, гули чашм, дарди сина, саратон, камхунӣ ва лоғарӣ, паст кардани хашму ғазаб, фаромӯшхотирӣ, қувваи ҳозиза (зеҳн), фалаҷ, варамҳо, бавосир (геморой), дилбозак беҳтарин даво мебошад.

### Тарзи истифодаи анцир:

1. Агар 40 рӯз пагоҳӣ аз 1 то 30 дона анцирро истеъмол кунед, баданро фарбеҳ мекунад. Барои табобати иллатҳои дилтапак, дамкӯтаҳӣ, сурфа, дарди узвҳои даруни сина ва шуш даво мебошад. Цигарро қувват медиҳад, гиреҳ ва вариами сипурзи (сиёҳлак), бавосир (геморой) лоғарии гурда, душвории пешобро шифо мебахшад, ғазабро паст мекунад.

2. Агар анцирро бо мағзи бодом ва мағзи pista, мувофиқи меъёр бихӯранд ақлро зиёд, шаҳватро тезонда, камхуниро барҳам мезанад.

3. Анцири хушкро кӯфта пошанд реш ва захмҳоро хушк мекунад.



4. Ширази барги анҷирро ба доғи сафеди пӯст моланд, шифо мебахшад.

5. Анҷирро дар об ҷӯшонда, ғар-ғара кунанд варами мушакҳои забон, гулӯ ва шушро таҳлил мекунанд.

6. Самараи анҷирро пухта кӯфта бо орди гандум ва ё бо орди ҷав хамир карда ба варамҳои баногӯш, пистон, доғи сафед ва сиёҳии пӯст, дарди буғумҳо никрус (подагра) банданд. Иншоаллоҳ шифо меёбанд.

7. Анҷирро пухта бо орди қаламфури ҳиндӣ хамир карда, рӯзе се маротиба як қошуқча (5г) бихӯранд, дар пистон моланд аз саратони навпайдошуда Иншоаллоҳ шифо меёбанд.

8. Давои санҷидашуда: Анҷирро бо шир ё гули кокутӣ пухта истеъҷомол кунанд, сулфа, балғам ва бемориҳои шушро шифо мебахшад.

## ҲИНО

Ривоят ҳаст, ки шахсе назди Расули Худо (с) омад ва аз дарди пой шикоят кард. Он Ҳазрат (с) фармуданд, ки дар поятон ҳиноро кӯфта бандед, шифо меёбед. Ҳино барои дарди сар, резиши мӯй, шукуфа, асаб ва пеш даво аст.

Мураккабқувват аст, моил ба сардӣ ва хушк, ба қавли баъзе табибон дар дараҷаи якум гарм аст.

### Тарзи истифодаи ҳино:

Даво барои дарди сар, дарди нимсара, дарди пой, рехтани мӯйи сар, асаб, шаҳват, шукуфа, махов, пеш, санги гурда ва зарпарвин:

1. Як миқдори баробари барги чормағзро кӯфта, баъд

ҳиноро кӯфта, якҷоя карда боз кӯфта ба сар банданд, дарди сар, дарди нимсараро шифо мебахшад.

2. Ҳиноро кӯфта бо сиркои ангурӣ дар пешонӣ гузошта банданд, аз дарди сар шифо меёбанд.

3. Ҳиноро бо гашничи сабз кӯфта банданд дарди сар ва назларо (гайморит) шифо мебахшад.

4. Ҳиноро бо барги лаблабу ва ё бо гули садбарги сафед кӯфта дар сар банданд мӯйро аз рехтан нигоҳ медорад.

5. Гули ҳиноро чой карда хӯранд асабро ором мекунад.

6. Ҳино дарди сарро шифо бахшида нури чашмро афзоиш дода, шаҳватро ба ҳаракат меорад, оби он зарпарвинро нест мекунад.

7. 50гр оби ҳиноро бо 30гр шакар бардавом бинӯшед аз бемориҳои махов (псориаз, экзема) наҷот меёбанд.

8. Бо сухани Ҳазрати Пайғомбар (с) ибтидо карда ҳиноро кӯфта ба пойҳо банданд, дарди пой ва варами онро Худо хоҳад шифо мебахшад.

9. Ҳиноро кӯфта бар захмҳо пошанд шифо меёбанд.

10. 4.5гр гули ҳиноро ба 75гр об ва асал бихӯрад, ҳамаи навъҳои дарди сарро шифо мебахшад ва назларо низ.

11. Гули ҳиноро танҳо кӯфта бар сар банданд, бемориҳои фалаҷ вобаста ба мағзи сарро шифо мебахшад.

12. Гули ҳиноро дар дохили матои мӯина бигузored, кирм намехӯрад.

13. Ҳиноро бо чилмангуштак ва пӯсти чормағз кӯфта 30 рӯз бар песӣ банданд. Агар куҳна набошад, шифо меёбад.

## ХОҶ (замбурӯғ)



Ривоят ҳаст, ки шахсе бо илллати мари-зи чашм назди Расули Худо (с) рафт. Он Ҳазрат (с) фармуд, ки бар чашми маришат оби замбурӯғ чаконед, манфиати зиёд дорад.

Табибони гузашта, табиати хоҷро гарм ва хушк гуфтаанд. Аммо Абӯалӣ Ибни Сино дар дараҷаи якум гарм ва дар дараҷаи дуввум хушк бо ҷавҳари ҳавоӣ, обӣ, хокии латиф гуфтааст.

**Даво:** Моддаҳоро ба ҷойҳои дур ва чуқури бадан мекашад, пешоб ва ҳайзро равон мекунад. Асаб, дил, чашм ва майнаро бағоят қавӣ мегардонад, фараҳ мебахшад, табҳои балғамиро шифо мебахшад.

- ошомидани оби хоҷ ба дарди сари кӯҳна, дарди нимсара, ки сабабаш балғам аст, шифо мебахшад.

- 2гр хоҷро бо об бихӯрад хун қай кардан ва хунравиҳоро аз узвҳои даруни сина манъ мекунад.

- 3.5гр хоҷро бо арпабодиён биёшоманд, дамкӯтаҳӣ ва тангнафасиро шифо мебахшад.

- 3.5гр хоҷро бо қиёми ширибия бихӯранд дарди узвҳои даруни сина, сурфаи кӯҳнаи сарди балғамиро шифо мебахшад.

- аз 3.5 то 4.5гр хоҷро бо решаи чуқурӣ бихӯранд бемориҳои ҷигар, меъда, турушии таъом дар меъда ва ғайраҳоро шифо мебахшад.

- агар хоҷро бо парпӣ бихӯранд, ҳама гуна варамҳоро шифо мебахшад.

Аз замбурӯғҳои заҳрнок ҳазар кунед.



## ШУТУР

Аз Анас (р) ривоят ҳаст, ки гуфт: "Мардуме, аз қабилаи ӯкал ё ӯрайка дар Мадинаи мунаввара омаданд. Эшон бемориҳои гуногуни

пӯст доштанд. Пайғамбари Худо (с) ишонро амр фармуд, то ба чарогоҳи шутурҳо рафта аз бавл ва шири онҳо бинӯшанд. Онҳо дар он ҷо рафтанд ва чун сиҳат ёфтанд ҷӯпонро кушта ва ҳайвоноте, ки онҷо буд бо худ ба сирҳат бурданд (дуздиданд). Ин хабар дар ибтидои ҳамон рӯз ба Мадина расид: Пайғамбари Худо (с) ба ақибашон нафар фиристонданд ҳангоме, ки офтоб баланд шуда буд онҳоро оварданд ва муҷозот карданд". (Бо ривояти Бухорӣ)

Мизоҷи гӯшти шутур гарм ва хушк аст.

Давои гӯшти шутур: ба одамон қувват медиҳад, узвҳои баданро мустаҳкам мекунад, дарди пой, рон ва буғумҳоро шифо мебахшад.

### **Дарзи тайёр кардани доруҳо аз шутур:**

1. Гӯшти шутурро сӯхта, бо сирко ё пешоби он бар шукуфҳои гуногуни пӯст моланд шифои комил меёбанд.
2. Шири шутурро гармогарм ба рӯй моланд доғи кунҷи-такро нест мекунад.
3. Қигарашро ба чашм кашанд, зардобе, ки ба гавҳаракӣ чашм фуromaдааст нест ва бино мекунад.
4. Равғанашро бар бавосир (геморой) моланд шифо

мебахшад.

5. Мағзи устухони соқашро дар болои пашмаш гирифта 3 рӯз занҳо аз тағ бардоранд барои ҳомила шудан кӯмак мекунад.

6. Саргинашро дар об тар карда оби онро ба бинӣ резанд, хуни бинӣ манъ мешавад ва бемории саръ шифо меёбад.

7. Пешоб ва саргинашро бо ҳам омехта карда бар озаҳҳо гузоранд шифо мебахшад.

8. Шири онро бихӯранд, барои бемории истиқо (дар шикам об ҷамъ шудан) давои аз ҳама аъло мебошад.

9. Шираш барои зуком, сурфа, варами ҷигар, зарпарвин, кушодани гиреҳҳои ҷигар аз ҳама аъло ва шифобахш мебошад.

10. Пешоби онро бо ҳазориспанд якҷоя ҷӯшонда, камкам ва бардавом бирезанд, дарди буғумҳо, никрис (подагра) варами ангуштони дасту пой, фалаҷ (шал шудани нимаи бадан)-ро шифо мебахшад.

11. Пашми шутурро сӯхта ос карда пошанд захмҳоро пок, хунравиро манъ мекунад.

12. Пашми шутурро ресмон карда ба рони чапи кӯдакон бибанданд, беихтиёр равон шудани пешобро ислоҳ мекунад.

13. Канаи шутурро ба остини каси ошиқи шайдои беқарор бибанданд, ишқаш барҳам мехӯрад.



## ХУРМО

Ҳазрати Абубакри Сиддиқ (р) аз Расули Акрам (с) фармуданд, ки дар байни хурмоҳо аз ҳама беҳтар хурмои Барнӣ аст, зеро бемориҳои шикамро берун мекунад ва дар вай ҳеҷ беморе нест.

Ҳазрати Абдуллоҳ ибни Аббос (р) ривоят мекунад, хурмои аҷва аз ҷаннат аст ва шифо аз захр аст ва фармуданд, ки ҳар кас субҳ ҳафт хурмо бихӯрад дар ҳамамон рӯз на ҷоду бар вай асар хоҳад кард ва на захр.

Аксари таоми Расули Худо (с) об ва хурмо буд. Ва буданд, ки хурморо бо шир ҷамъ мекарданд. Агар хурморо бо шир нарм карда ба болояш маска бирезем аз хӯрдани он қуввати зиёд мешавад ва заъфи димоғ ва қалбро фоида дорад. Расули Худо бодирингро бо хурмо ҳамроҳ мехӯрданд. Табибон фармудаанд, ки он меъдари қувват мебахшад ва зуд ҳазм мешавад ва хунукии бодиринг гармии хурморо ва гармии хурмо хунукии бодирингро даъф мекунад. Хурмо бемориҳои балғамдори ва аз хунукӣ пайдошударо фоида дорад.

Абухотим аз Ҳазрати Оиша (р) равиёт кардаанд, ки Расули Худо (с) хурморо бо харбуза мехӯрданд, ки гиреҳхоро мекушояд ва пешобро меронад ва санги масонаро мерезонад.

Мизоҷаш гарм ва хушк аст.

Хурмо барои сардмизоҷон давои хеле хуб мебошад.

Шифо барои лоғарии гурда, камхунӣ, дарди миён, пайвандҳо, шуш, санги гурда, санги пешобдон, чашм, ҷигар ва ғайра.

## Тарзи истифодаи хурмо:

1. Хурморо дар об чӯшонда, он обро бо ҳулба биёшоманд, таспи таби балғамро дафъ мекунад, сангҳои гурда ва хичакро майда карда мерезонад ва одами лоғарро фарбеҳ мекунад.

2. Хурморо як шабонарӯз дар шири навдӯшида тар карда бихӯранд, шаҳватро қавӣ мегардонад.

3. Донаи хурморо сӯхта ос карда дар чашм кашанд, пардаи чашмро нест мекунад ва бар захмҳо пошанд, қароҳатро бо ҳам оварда шифо мебахшад.

4. Ҳар рӯз 3 маротиба 3 дона хурморо бихӯранд, бемори фалаҷро шифо мебахшад.

5. Арабҳо дар набудани нон аз хурмо истифода бурда, зиндагонӣ мекарданд.

## КАДУ

Ҳазрати Оиша (р) гуфтанд, ки Расули Худо (с) фармуданд: Ҳар вақте ки шумо дегеро мебинед, ҳатман дар он каду биандозед, зеро дили ғамгинро фараҳ мебахшад ва Расули Худо (с) дӯст медоштанд кадуро ва фармуданд: Ин дарахти бародарам Юнус (а) аст.

## ГҶШТ

Ҳазрати Абу Дардо фармуданд: Дӯстдоштатарин таъом назди Расули Худо (с) гӯшт буд ва мегуфтанд, ки гӯшт шунавоиро зиёда мекунад ва саиди таъомҳо дар дунё ва

охират мебошад. Ҳазрати Анас ибни Молик (р) фармуданд, ки Расули Худо (с) гӯштро бо каду бисёр истеъмол мекарданд. (Ба ривояти Муслим)

## **ҶАВ ВА ЛАБЛАБУ**

Ҳазрати Пайғамбар (с) ба Ҳазрати Алӣ (р) фармуданд, ки ҷавро бо лаблабу бихӯр, ки барои дарди чашмон фоида дорад. Лаблабу меъдаро соф мекунад, ғизоро ҳал мекунад, гармиро дур мекунад, гиреҳҳоро мекушояд, балғамро қатъ мекунад ва барои бемории ларзак муфид аст.

## **КУНҶИД**

Расули Худо (с) кунҷидро бо хурмо тановил мекарданд. Ва кунҷид овозро соф мекунад ва бодиҳои ҳалқро дур карда рағҳоро мулоим мекунад ва варамҳоро таҳмил мекунад.

## **ҶУЗЪЕ АЗ МӯЪҶИЗАИ ПАЙҒАМБАР РАСУЛИ АКРАМ. АЗ ТИББИ ФАРИШТА. ТИББИ АВЛИЁ**

### **Дастурите аз Набии Акрам (с)**

Дар хусуси орди ҷав, ки махсус барои табобати саратон тавсия карда шудааст.

Орди ҷав латифтарин ғизо буда, барои табобати тамоми дардҳо қариб муфид аст. Бисёртар барои табобати касалии бавосир (геморой), нуқрис (дарди буғумҳо) давои хуб буда, асосан барои табобати саратон ҳам даво ва ҳам ғизои хуб мебошад.

Агар оши ҷавро бо сирко истеъмол намоед, бисёр дар-



дҳоро шифо мебахшад, хусусан саратонро. Дар рисолаи тибби анбиё Расули Акрам (с) мефармоянд, ки Парвардигори Мутаъол ҳеҷ дардERO бе дармон наофаридааст, магар бемории Сом (марг).

Тавсияҳо аз тибби анбиё. Касоне, ки осори обила дар тан доранд ин нишонаи умрдарозист.

Асоси ҳар беморӣ дарди сар аст.

То дар худ иштиҳо наёфтаед даст ба таом дароз макунед ва ба қадри нимсер даст аз таом бозкашед.

Меъдаи одамизод нуқш ҳамаи дардҳост.

Асоси ҳар мудаво гарм доштани мавзеи дард ва худи бемор аст. Дар хӯроки гарм баракати андак аст (яъне хӯрокро сӯзон истеъмол накунед).

Дар хӯрдани гиёҳҳои сард манфиати бисёр аст.

Дар вақти хӯрок хӯрдан пойи худро аз пойафзол берун кунед ин суннат аст ва воситаи роҳат аст.

Ҳар касе, ки пеш ва пас аз хӯрок хӯрдан дандонҳои худро мисвок мекунад ва бисту шаш хислати саломатӣ ноил мегардад, аввало сиҳати дандонҳо. Пас аз ғизо ҳатман даҳонатонро чайқонед ва дандонҳоятонро бо чилаатон ҳилол кунед ин ба нилаҳои шумо роҳт ва оромӣ мебахшад. Аз ҳилол истифода баред, зеро ҳилол кардан нафъи назофат аз имон ба соҳиби худ дар бихишт қарор хоҳад дошт.

Ба ҳам ғизо бихӯред зеро Худованд баракатро дар иҷтимоъ ниҳодааст.

Аз хӯрдани ғизоҳои гуногун дар як суфра бипарҳезед, зеро ин навъ хӯрок номуборак аст.

Он кас, ки гурусна бошад ва гуруснагии хешро қитмон кунад (яъне ғазни нафс нишон диҳад) ва ғарази ҳоҷат бипарҳезад Худованд як сол рӯзи ҳалол дар ҳаққи вай муқаррар хоҳад дошт.

Он касе, ки ба Худо ва рӯзи растохез имон дорад, бояд

меҳмони хешро муҳтарам шуморад.

Он касе, ки камтар меҳӯрад, ҳисоби ӯ ба рӯзи қиёмат камтар хоҳад буд.

Дар ҳоли рост истодан аз нӯшидан бипарҳезед.

Саҳархез бошед то баракати осмонҳоро дарёбед.

Беҳтарин таомҳои шумо нон ва беҳтарин меваҳои шумо ангур мебошад.

Нонро бо корд набуред ва он чунон, ки Худованд мӯҳтарамаш дошта эҳтиромаш кунед.

Онон, ки пеш аз ғизо андаке намак мечашанд аз сесаду сӣ бало дар амон хоҳанд буд.

Ғизои худро бо намак оғоз кунед.

Беҳтарин нӯшиданиҳо дар дунё ва охираат об аст.

Вақте ки ташна шудед обро бинӯшед, ки гӯё обро мемакида бошед ва асло саросемавор ба сар макашед.

Ононе, ки ба зиёд нӯшидан ва зиёд хӯрдан одат карданд, мардуми сангиндиланд.

Тановули мева манбаи саломатӣ мебошад.

Ба занҳои ҳомила шир нӯшонед, зеро шир барои инкишофи кӯдак ғизои бобақо мебошад. Вақте ки шир нӯшидед даҳонатонро бо об чайқонед баҳои рағани шир дар даҳонатон хоҳад монд.

Панирро бо чормағз тановул кунед бисёр муфид ва мӯътадилтабъ аст.

Шир ғизои муфид аст, ки устухонҳоро қавӣ мегардонад, мағзро комил, зеҳнро тез мекунад, фаромӯшхотириро барҳам мезанад.

Сабабҳои фаромӯшхотирӣ: панир хӯрдан, ба нимхӯрдаҳои муш даҳон задан, хӯрдани себи туруш, миёни ду зан роҳ ёфтани, ҷасади лучро тамошо кардан, хати навиштаи болои қабрҳоро хондан.

Танҳо чизе, ки ҳам хӯрдани ва ҳам нӯшидани аст шир

мебошад, гуруснаро сер ва ташнаро таскин медиҳад.

Бӯйи хуш, пӯшидани либоси нарм, нӯшидани асал дилро шод ва ҷисмро фарбеҳ мекунад.

Беҳтарин нӯшиданиҳо асал мебошад, ба қалб нишот мебахшад ва синаро гарм мекунад.

Асал моҳест, ки хотираро қавӣ мегардонад.

Аз гӯшти гӯсфанд истифода баред - ғизои беҳтарин аст.

Гӯшт мояи рӯёнидани гӯшти бадан аст.

Беҳтарин ғизо барои занон баъд аз вазъи ҳамл хурмо мебошад, чунон ки Худованди мутаъол баъд аз вазъи ҳамл Марямро фармудааст: Вақте ки хурмо ба охир мерасад тавсият диҳед.

Худованд дарахтҳои хурмо ва анорро аз танаи одам офаридааст.

Нахлҳои хурмо чамаи шумост эҳтиромаш кунед.

Хурмо барои кирми меъдаву рӯда давои беҳтарин мебошад.

Ҳар саҳар аз хурмо истеъмол кунед фоидаи калон барои саломатӣ мерасонад.

Ифторатонро бо хурмо оғоз кунед дар ӯ сабаби бисёр аст.

Аз меваҳои навбар истифода баред саломатиро қавӣ мегардонад, қалбро равшан мекунад, ғамро мебарорад.

Анҷир давои хубтарини бемории қавланҷ (сарчархзанӣ) мебошад.

Хӯрдани анҷир нури чашмро меафзояд.

Баҳори умати ман дар фасли харбуза ва ангур фаро мерасад.

Харбуза меваи биҳиштӣ аст, аз хӯрдани он дар ғафлат намонед.

Харбуза гурда, пешобдонро шустушӯ мекунад, меъдаро сабук месозад ва пӯсти баданро зебо мегардонад.

Анҷир барои давои бемории бавосир ва нуқрис давои хубтарин мебошад.

Маизи кишмиш яке аз беҳтарин ғизоҳост.

Қарафс (балдирғон) гиёҳи пайғамбарон ба шумор ме-  
равад ва беҳтарин гиёҳи шифобахш мебошад.

Кишмиш сафроро аз чӯшиш боз медорад, балғамро қатъ  
мекунад, дилро қавӣ мегардонад, ғамро дур мекунад, хоти-  
раро мустаҳкам мекунад.

Меваи қолиб аз бемориҳои таб, ҳуфақон (астма) қалб  
судманд мебошад.

Вақто ки ҳазрати Нуҳ аз қудурати хотир нолид ба ӯ ваҳм  
омад, ки хиёр (бодиринг) бихӯрад.

Гули наргис бибӯед, рӯзе як бор, агар нашавад ҳафтае  
як бор, ё моҳе як бор ва ё дар як сол як бор, дар умратон як  
бор ин гулро эҳтиром кунед, зеро ин гул шуморо аз бемо-  
риҳои қзом, барас муҳофизат хоҳад кард.

Ҳино хизоби ислом аст, дарди сарро шифо мебахшад,  
нури чашмро равшан мекунад ва қудрати боҳро меафзо-  
яд.

Панир давои хубтарини хобовар аст.

Сир (чеснок) ба 70 давои мутлақ аст.

Агар ба шаҳрҳои мусофир равед, бо худ панир баред  
ва истеъмол намоед.

Аз қарафс истеъмол намоед ақро меафзояд.

Дар нуҳум ё ки бисту якуми моҳ ҳиҷомат кунед хисла-  
тҳои хуб меофарад.

Аз хӯрдаки хок мутлақо бипарҳезед, хок хӯрдан ба ума-  
ти ман ҳаром аст.

Ба ҳар барге аз баргҳои косни оби биҳишт қатрае ме-  
лағзад (мечакад).

Сияҳдона (шавниз) ба ҳама дардҳо даво мебахшад ба  
ғайр аз дарди сом (марг).

## ЧИЛОБ

Чилоб кардан дар охирҳои моҳи апрел, май, июн, июл, сентябр, дар вақти гули лола ва дар рӯзи софи беғубор ниҳоят хуб аст.

Се рӯз пеш аз чилоб, таъомҳои бодноку сахту рутубатовар (шӯрӣ, туршӣ, тезӣ, лӯбиёгӣ)-ро хӯрдан лозим нест ва ҳар субҳу шом ба миқдори 50г маскаи тозаи говиро пеш аз таъом истеъмол кардан лозим аст.

Агар одам камқувват бошад, 7 мисқол (35г) ва агар пурқувват бошад 11 мисқол (45-55г) Санои Маккиро аз соати 6 бегоҳ дар 0.5 литр оби ба ҷӯш омада тар мекунад. Соати 6 субҳ санои таркардаро дар даруни ҳамон зарф меғавҷад. Он оби боқимонда, рангаш монанди рағғани зағер ва ё чойи фомил мегардад. Он обро гирифта, дар болои оташ меғузорад, то вақте ки оби коса ба ҷӯшиш сар мекунад, (дар лабҳои коса ғубурчаҳо пайдо мешавад) ба тезӣ он обро аз барғҳо ҷудо карда дар зарфи дигар рехтан лозим аст, чаро ки агар ин оби аз Санои Маккӣ тайёр шуда ҷӯшад, хосияти шифобахши худро гум мекунад. Ин маҳлули тайёр шударо сахар менӯшед.

Шаҳси мариз ба осмон менигард, агар осмон софу беғубор бошад, он косаи оби ширгармро то қатраи охирин ба як бор менӯшад. Барои қай наоварданаш, пиёз ва сир (чеснок)-ро бӯй мекашад ва ё хоида туф мекунад. Агар ҳаво абрноку хунук бошад, Санои Маккӣ он қадар фоида намекунад. Баъди ин корҳо шаҳси санохӯрда, либосҳои гарм пӯшида, дар хонаи гарм, каме менишинад ва каме ҳаракат мекунад, баъди ҳар 30-40 дақиқа як пиёла оби ҷӯш омадаро менӯшад, хоб намеравад. Агар хоб равад, маҳлули Са-

нои Маккӣ ба тезӣ ҳал шуда, ҳеҷ фоидае намекунад (баъд мегӯяд, ки сано маро фоида накард) умуман, аз соати 7 пагоҳӣ то соати 1300 ғайр аз оби ҷӯшомада, чизи дигаре намехӯраду наменӯшад ва худро шамол надода гарм нигоҳ медорад. Расо дар соати 1300шавлаи (ялама бо биринҷ) бо рағани маска, зағир ва ё зарди мулоим тайёршударо хомшӯрбо мехӯрад. Тез-тез барои қазои ҳоҷат меравад, ба ҳоҷатхона наравад дар ягон зарфи дигар (горшок) шинад ва бинад, ки аз дохили меъдаю рӯдаҳояш, чи хел кирму парда ва дигар иллатҳо мерезад. Баъди ин корҳо 10 рӯз парҳез мекунад, аз таъомҳои саҳт, лӯбиёгӣ, шӯр, турш, бирёншуда, хусусан, аз нӯшокиҳои спирти, дӯғу чакка ва ҷурғот даст мекашад.

Агар қилоб кунаду илат бо воситаи ахлот хориҷ шавад ва қисм пок гардаду хун соф, фоидааш баробари тиллост. Иншоаллоҳ ин шахс аз таъсири ҳамаи амроз (бемориҳо) дар амон мемонад.

Агар рафту қилоб накунад, пас дар истеъмоли Санои Маккӣ саҳву хатое содир шудааст, ки фоидааш ин баробари фоидаи нуқра аст. Пас бояд баъди 10 рӯз қилобро такрор намуд.

## **БАВОСИР (геморой)**

Тарз ва усулҳои табобати бавосир (геморой)

Бавосир 6 намуд дорад: берунӣ, дохилӣ, бодӣ, хунӣ, нар ва мода.

Бавосир дар муқад, бачадон, лаб ва бинӣ пайдо мешавад. Аз бавосир хун ва зардоб ҷорӣ мешавад, аз бодӣ бошад хориш ва дард дорад.

Бодӣ мушкил буд, ҷарроҳияш хавфноктар аст.

Бавосир - зиёд ва ё донаест аз мош то ба тут барин ҳаҷм дорад, ки дар рағҳои муаққад аз хуни савдоии ғализ пайдо мешавад.

1. Бемор дар аввал бояд аз донагиҳо, тезӣ, шӯрӣ парҳез кунад.

2. 5 дона ҳалилои ҳиндиرو шикаста дар 50гр оби чӯшомада як шабонарӯз тар карда оби онро бинӯшад.

3. Санои маккиро бо набот кӯфта дар якҷоягӣ орд карда ҳафтае 2-3 маротиба саҳар як қошукча 5-7 гр бо як қошук маска ва як пиёла оби чӯшида нӯшад.

4. 7гр ҳулбаро дар 50-70гр об чӯшонда нӯшад ва орд карда бо равғани зайтун аз тағ бардорад.

5. Қиёми партиро рӯзе 2 маротиба миқдори донаи ҷав бо оби гарм хӯрад ва шаб миқдори нахӯд дохили муаққад (свеча) кунад "бо равған".

6. Ғози калони кӯҳиро сӯхта 7-10 маротиба дар дуди он гирад ва хокистарро аз тағ бардорад.

7. Бавосири берунӣ қаламфури ҳиндиرو кӯфта орд карда бо талхаи гов аз тағ бардорад.

8. Турбро бо набот кӯфта 20 рӯз бихӯрад, дигар пайдо намешавад.

9. Гули садбарги сафеди тоҷикиро кӯфта борҳо бандад донаи бавосирро нест мекунад.

10. Ҳар рӯз 3 бор миқдори ҷав қиёми ширибияро бихӯрад шифо меёбад.

11. Ҳар саҳар аз 50 то 100 мл шарбати зафро бо асал бихӯрад, бавосири хуниро шифо мебахшад.

12. Давои беҳтарин аз пӯсти мор, хокистари сибир, ҳулба пӯсти ширибия дарди чоргона тайёр кардаи муаллиф истифода баред, иншоаллоҳ шифои комилу очил меёбед.

## ҲИҶОМАТ (хунгири)

Фақеҳ Абӯлайси Самарқандӣ дар Бӯстонул Орифин фармуданд: Мустаҳаб аст ҳиҷомат аз рағ. Чуноне, ки ривоят карданд аз Пайғамбар (с) ҳиҷомат кунед аз рағ, зеро дар вай шифо ва баракат ва зиёда дар ақл ва ҳифз аст. Ва касе, ки назди Пайғамбар (с) шикоят аз дарди сар мекард ўро ба ҳиҷомат амр мекард. Ва касе иродаи ҳиҷомат мекунад бояд наздикӣ ба зан як рӯз пеш аз ҷиҳомат накунад ва як рӯз баъд. Вақте ки иродаи ҳиҷомат ба фардо дорӣ хӯроки бегоҳиро вақти аср кунад нофеъ аст. Лоиқ нест баъди ҳиҷомат намак бихӯрад ва мустаҳаб аст аз баъди ҳиҷомат сирко бихӯрад ва лоиқ нест баъди ҳиҷомат шир ва ҷурғот бихӯрад ва нӯшидани обро кам кунад ва макрӯх аст ҳиҷомат дар рӯзи шанбе ва чоршанбе.

Ба ривояте аз Расули Худо (с) касе рӯзи шанбе ва чоршанбе ҳиҷомат кунад ба ў вазаҳ (барас - сафедии пӯст) мерасад касеро маломат накунад магар нафси худаширо. Ва беҳтарин рӯзҳо барои ҳиҷомат рӯзи якшанбе ва душанбе ва баъзеҳо рӯзи сешанbero гуфтаанд, вале дар рӯзи сешанбе "султони дам" ва макрӯҳ гуфтаанд, баъзеҳо аз сабаби хавф аз ин ғалаба хун. Ва мустаҳаб аст, ки ҳиҷомат карда нашавад дар тобистон ва рӯзҳои гармӣ ва инчунин дар зимистон ва рӯзҳои хунук. Ва беҳтарин фаслҳо баҳор аст ва аз моҳҳо баъди нисфи моҳ пеш ва охири моҳ ва макрӯҳ аст дар аввали моҳ ва охири моҳ. Ҳиҷомат дар байни китфҳо кофеъ аст Бақр ибни Абдулло ривоят карданд, ки Ақраъ ибни Ҳобис назди Расулуллоҳ (с) рафтанд ва ҳиҷомат карда буданд аз васати сар, пас Расулуллоҳ (с) гуфтанд: Оё ин корро кардӣ, яъне ҳиҷомат аз сарат кардӣ? Гуфт: бам. Расули Худо (с) фармуд: Ё ибни Ҳобис ин ман-



фиат дорад барои дарди сар ва касали нуъос - ҷузот ва барас-ва-зунун. Лоиқ нест бардавом кардан, зеро зарар дорад ва Худои бузург донотар аст.

## **ТАРЗ ВА ЗАМОНИ ҲИҶОМАТ (ХУНГИРӢ) ВА ЗАРАРУ АҲАМИЯТИ ОН**

Ҳиҷомат суннати Пайғамбари гиромии Ҳазрати Муҳаммад (с) мебошад.

Шайхурраис Абӯалӣ ибни Сино мегӯяд: "Ҳиҷомат ноҳияҳои пӯстро бештар аз раг задан пок созад ва хуни ғализро берун оварад. Лекин ҳиҷомати мағони паси сар ба ҳақиқат, чунонки Пайғамбар (с) фармудаанд, агар нодуруст гирифта шавад, боиси падидаи омадани нисён (фаромӯшхотир) мегардад.

Дар аввали моҳ ва охири ҳиҷомат кардан хуб нест, дар миёнаи моҳ, соатҳои 2-3и рӯз дар боду ҳавои софи беғубор гирифтани лозим аст.

Ҳиҷоматро баъди ҷилоб (шустани узвҳои дохил, меъдаю рӯда) бо санои маккӣ ба ҷой овардан ба маврид мебошад. Ҳиҷомат дар фаслҳои баҳор ва аввали тирамоҳ анҷом гирад, хуб мебошад.

### **Рағҳое, ки аз онҳо хун гирифтани раво дида шудааст:**

1. Қифол, дар баробари нарангушт аст. Иллатҳои сар, чашм ва рӯйро фоида дорад.

2. Акҳал, инро раги ҳафтандом низ меноманд. Ин дар баробари ангушти ишоратӣ, дар хамаки оринҷ, мобайни раги қифол ва босмин воқеъ аст. (барои фарбеҳӣ, қалб, асаб)

3. Бослик дар баробари ангушти миёна воқеъ аст. (барои дарди пойҳо)

4. Раги соид

5. Раги ибти дар баробари ангушти кӯчак (худӣ) ҷой дорад

6. Усайлам.

7. Сафин - дар буҷулаки пой ҷой дорад.

8. Мобоз дар зери зону ҷой дорад (барои узвҳои дохила ва пӯст нафъ дорад)

9. Иркуннасурин, то ангушти кӯчаки пой аз тарафи берун кашида шудааст.

10. Чаҳорраг. Ин иборат аз чаҳор раг аст, ки дутоаш лаби поин ва дуи дигараш дар лаби болои даҳон воқеъ атс. Аз хуни пештар инҳо иллатҳои гардиши сар, бемориҳои даҳон, забон, бинӣ, пӯшти гӯш, чашм нафъ дорад.

Ҳаминро бояд қайд кард, ки хуни сурх баромад, хунгириро бас бояд кард, ки боиси сустии дил мегардад.

Ҳиҷомат, ки аз миёни рагҳои ду шона ва аз миёни ду рон кунанд, барои бемориҳои хуни сина ва дамкӯтаҳии хуни суд дорад. Агар нодуруст ва зиёд хун равад, меъдаро нота-вон намуда, дилзании (хафоқон) ба вуҷуд меояд. Хиҷомат агар оқилона ва дуруст анҷом ёбад 3 фоида дорад: дар андом истифороғ, оромӣ ба амал меояд; гавҳари рӯхро мекушояд; аз андомҳо рафтани хуни савдовию сафровӣ (яъне хуни ғализ) аст.

Дар охир ҳаминро хотиррасон менамоем, ки пеш аз хунгири ба банда, яъне ман дар тамос шаванд ва тавсия гиред, ки дар кучо ва чӣ тавр баъди ҷилоб бо санои маккӣ, хиҷомат мекунад. Агар нодуруст хун гиред, зарар мебинед.

## **Тарз ва усули табобати ҷоғар (зоб)**

Дар натиҷаи нарасидани маводҳо ҳаёти хусусии йод дар

ғизо ва қисм инсон ҷоғар пайдо мешавад.

Ҷоғари дараҷаи якум ва дуҷум дохилӣ ва берунӣ мешавад. Ҷоғар одамро асабӣ карда, таъсираш ба қалб, узвҳои ҳозимаю узвҳои нафаскашӣ мерасонад. То ҳатто инсонро лоғар карда аз тангнафасӣ ва номунтазам задани дил ба ҳалокат мерасонад.

### **Табот аз тибби Мавлавӣ:**

1. Маҳлӯле аз қаламфури ҳиндӣ, беҳи тиллоӣ, нофоки чормағз, чой маҳмил ва шароби ноб тайёр карда мешавад, ки рӯзе 2-3 маротиба як қошукча ғар-ғара карда меҳӯред. Иншоаллоҳ баъди 30 рӯз шифои комил меёбед.

2. Қаламфури ҳиндиرو орд карда 3 гр бо шир меҳӯред ва 3 дона доимо макида обашро фуру мебаред.

3. 3гр ғурраи исфадро кӯфта, орд карда 21 рӯз бо оби гарм меҳӯред.

4. Сиёҳдоноро орд карда 5гр бо оби асалоб меҳӯред.

5. Рӯзе 2-3 маротиба аз 5 то 10 дона анҷирро истеъмол мекунад.

6. Решаи қаворро ҷӯшонда рӯзе 2 маротиба 50гр менӯшед.

7. Агар ҷоғар берунӣ бошад қурғошим (сурб)-ро чун тӯмор чафт баста ҳар саҳар аз хоб хеста 7 маротиба маҳс мекашад.

8. Санои маккиро бо набот орд карда ҳафтае 2-3 маротиба саҳар пеш аз хӯрок як қошукча бо як қошук маска ва як пиёла оби ҷӯшомада меҳӯред. Ба диққати беморон мерасонам, ки пеш аз таботат мизоҷи худро донед. Агар надонед ба телефонҳои зер муроҷиат кунед: 919-35-52-91; 93-350-52-20

Муҳаммадрасули Иброҳимзода:

## БЕШАҲВАТИЮ БЕЗУРИЁТИРО ДАВО МЕБАХШАМ

Муҳаммадрасули Раҷаби Иброҳимзодаи Ваҳдатӣ солиёни зиёдест, ки роҷеъ ба ҳаёт ва фаъолияти бобо-яш - ориф, табиби машҳур ва олими тавоно Мавлавӣ Муҳаммадсолеҳи Сурхиён мавод гирд меорад ва китобҳои "Офтоби паси абрҳо", "Панди авлиё", "Гулчин аз тибби Мавлавӣ", "Мочарои ишқи духтари курд", "Аз Ромит то ба Бухорову Дарвоз" ва "Васияти пеш аз марг" самари ҳамин талошҳои набераи олим аст. Дар қатори нависандагӣ Муҳаммадрасул ба табобати мардуми дардманд машғул аст. Аз китобҳои бобои ҳаки-маш истифода намуда, Муҳаммадрасул ҳазорон беморонро шифо мебахшад, аз ин ҷост, ки давоёфтагони зиёде дар озмуни "Донандагони тибби халқӣ" ба ҷонибдории ин табиби ҳозиқ овоз додаанд. Мо қарор додем оиди роҳҳои табобати бешаҳватию безуриётӣ барин дардҳои чигархор бо Муҳаммадрасул Иброҳимзода сӯҳбат ороем. Инак, фишурдаи он мусоҳибаи суд-мандро пешкашатон мегардонем.

- Солҳои охир шумораи мардони сусткамар афзуда истодааст, сабаби ин падидаро шумо ҳамчун табиб дар чӣ мебинед?

- Сабабҳои бешаҳватӣ инҳоянд:

1. Дигаргуншавии иқлими сайёра;

2. Хӯрду хӯроки кимиёвӣ;

3. Шароити пасти зист.

Дар таркиби ҷисми инсон 4 модда ҳаст: савдо, сафро, балғам, хун. Сусткунандаи шаҳват балғам асту савдо. Балғаму савдо дар таркиби ҷисми одам аз меъёр зиёд шавад, шаҳватхоҳиро суст карда ба торҳои асаб таъсири манфӣ мерасонад.

- *Бобои ҳақиматон чунин иллатҳоро ҳам табобат мекарданд?*

- Бале, тибби Мавлавӣ 40 роҳи табобати сустшавии шаҳватро пешниҳод намудааст. Барои нест кардани балғам, барои ором кардани асаб, кам кардани сафро, яъне хуни савдо ба гиёҳҳо муроҷиат кардан лозим аст. Хокае ҳаст, ки онро ҷимод меғунд, аз он истифода бубаранд, ҳисси шаҳватхоҳӣ зинда мешавад.

- *Худи шумо барои табобати бешаҳватӣ аз чиҳо истифода мекардед?*

- Ман аз гиёҳҳои кӯҳӣ, бештар аз беҳи тиллоӣ (золотой корень) ҷамилаку кокутӣ, аз донаи харбуза, аз асали тоза, аз маска доруҳое тайёр мекунам, ки истеъмоли он беморию аз таркиби хун нест мекунад. Бемороне буданд, ки бо ҳамсаронашон ҳамхобагӣ карда наметавонистанд, аз таркибҳои бобои домулло дору тайёр карда додам, хушнуд гаштанд. Санои маккиро дар табобати ин дард фаровон истифода мебарам.

- *Санои маккӣ чист?*

- Санои маккӣ гиёҳест, ки дар Макка ва дигар шаҳрҳои Арабистон мерӯяд. Беҳтаринаш ҳамонест, ки дар кӯҳистони атрофи Макка мерӯяд. Гулаш ба монанди гули зард ва

барги бед барин майдаяк аст.

- *Ба гайр аз санои маккӣ боз кадом доруҳо таъсири хуб доранд?*

- Гиёҳҳои дигар ҳам ҳастанд, масалан кучала ном гиёҳест, ки рутубатро аз бадан мебарорад. Кучала захр дорад, аз ин рӯ фақат бо тавсияи табиб амал намудан лозим. Аз равғанҳои сиёҳдонаю зайтун доруҳои омехта тайёр кардан мумкин аст.

- *Дигар масъалаҳои доғи рӯз безуриётист. Чаро одамони ба назар солим безуриёт мешавад?*

- Дар тибби Ҳазрати Мавлавӣ, ки сарчашмааш аз тибби Ҳиндустону Юнону арабу турк аст, гуфта шудааст, ки безуриётии занон 5 ҷиҳат аст:

1. Раҳми зан зардоб гирифта бошад;
2. Сари раҳм гашта бошад;
3. Раҳм гӯшт гирифта бошад;
4. Аз носурии ҳайз бошад;
5. Аз асабоният бошад, ки онро мардуми мо ба ҷодуву сеҳр вобаста мекунад.

Вақте мард бо зан ҳамхобагӣ мекунад, агар занро сараш ба дард ояд, маълум мешавад, ки раҳми вай зардоб гирифтааст.

- *Даво дорад?*

- Албатта, давои беҳтаринаш захираи гов ва захираи мурғи сиёҳ аст.

- *Бо мушкили бефарзандӣ занҳо наздатон меоянд?*

- Меоянд. Зане аз Ҳисору хонуме аз Файзобод бо киста ба наздам омада баъди табобат соҳиби фарзанд шуданд.

Аз Ёвон ҳам хоҳаре омада буд ва нахли умраш боровар гашт. Занҳое низ ҳастанд, ки тифлаконашонр хомак мепартоянд. Чандин хонумҳои бачапарторо табобат кардем ва тифлаконашонро сиҳату саломат ба дунё оварданд.

- *Мардҳо чаро безуриёт мешавад?*

- Безуриётии мардҳо ҳам чанд хел мешавад. Якум марде, ки шӯрапушт аст. Дар оби сутунмӯҳраи чунин мардҳо намак ҳаст ва ҳуҷайраҳоро мекушанд. Вақте чунин мард бо зан ҳамхобагӣ мекунад, батни вай сӯзиш пайдо мекунад. Ин гуна мард занро ҳам безуриёт мегардонад, зеро ҳуҷайраҳои намакдораш тухмдони занро месӯзонад. Гурӯҳи дуюми мардҳои безуриёт, бодӣ аст. Сеюмаш хомак аст, яъне ки ҳуҷайраҳояш норасид. Аз инҳо 10-20 фоиз таваллуд мешавад, ба шарте ки табобат бигиранд. Гурӯҳи дигар ба простатит гирифтадоранд, яъне хунукзадаҳоянд. Гурӯҳи панҷум мардҳоеанд, ки дарди асаб доранду онро ба ҷоду мансуб медонанд. Ин ҷоду нест, фақат асабро ором кардан даркору халос. Роҳҳои ором кардани асаб бошад, бисёранд. Боз ҷавонмардҳое ҳастанд, ки бо занҳояшон хоб карда наметавонанд. Ин иллат низ табобатшавандааст.

- *Ҳоҷӣ Муҳаммадрасул! Ташаккур, ки мардҳову занҳои навмедро умедвор сохтед. Беморон шуморо чӣ гуна пайдо карда метавонанд?*

***Мусоҳиб: Убайдуллоҳи Ширин  
Ҳафтаномаи "Оила"***

## "МАРАЗ ВА ҚАНД ТАБОБАТШАВАНДА АСТ"

Муҳаммадрасул Иброҳимзода дар ноҳияи Ваҳдат ба дунё омада, соли 1977 Донишгоҳи миллии Тоҷикистонро хатм намудааст. Вай набераи табиби машҳур Мавлавӣ Муҳаммадсолеҳ мебошад, ки бо таҳаллуси Домуллои Сурхиён машҳур аст. Муҳаммадрасул 30 сол аст, ки дар пайи ҷустуҷӯю ҷамъ намудани мероси парешони гумшудаи бобояш заҳмат мекашад. Дар натиҷаи ин заҳматҳо китоби "Офтоби паси абрҳо", "Панди авлиё", "Гулчин аз тибби Мавлавӣ", "Моҷарои ишқи духтари курд" "Васияти пеш аз марг" "Ситораҳои пурҷило" ва "Мизони давр" рӯйи нашр омадаанд. Муҳаммадрасул аз рӯйи тавсияҳои бобояш ба табобат машғул аст.

*- Аксари мардуми Тоҷикистон бобои шумо Домуллои Сурхиёнро, ки ўро Мавлавӣ Сурхиён низ мегӯянд, ҳамчун табибе, ки фарзандони шоҳи Афғонистонро, аз бемории вабо наҷот додааст, мешиносанд. Шумо, ки аз пайи татбиқи тибби бобояшон ҳастед, дар бораи тарзҳои табобати он кас чӣ андешаҳо доред?*

- Бобои азизам Мавлавӣ Муҳаммадсолеҳ зиёда аз 27 сол дар Афғонистону Эрону Ҳиндустону Англия заҳмати зиёт кашида, дар соҳаи тиб дури гаронбаҳое гирд оварданд. Ман ҳам 30 сол аст, ки дар пайи ҷамъ вардани осори гаронбаҳои Мавлавӣ ҳастам. Бобои Мавлавӣ Сурхиён касе буданд, ки дар тиб назир надоштанд. Фарқи нигоштаҳои Мавлавӣ аз асарҳои дигар табибон дар он аст, ки ин тибби нав аст. Он дар асоси тибби мардумони Ҳиндустон, Юнон,



Форс ва дигар халқҳои пешрафтаи Осиё гирд оварда шу-  
дааст. Аввалин маротиба Мавлавӣ таботати ҷигарро дар  
писари бемори шоҳи Афғонистон Ҳабибуллохон санҷид. Аз  
шодии шифоёбии фарзандаш Амир Абдурахмонхон духта-  
ри бародарзодааш Амир Ҳайдарро, ки ҳокими Мазори Ша-  
риф буд, ба ҳазрати Мавлавӣ никоҳ карда дод.

- *Оё танҳо Амир Ҳабибуллохон гирифтори бемории  
вабо буд?*

- На! Он сол дар тамоми Афғонистон бемории вабо паҳн  
шуда буд. Вақте Мавлавӣ бо ҳамроҳонаш домулло Абдука-  
риму домулло Абдурахими ёвонӣ, ки бо лақаби Домуллои  
Кобулӣ машҳур аст, баъд аз таҳсил аз Ҳиндустон ба Кобул  
бармегаштанд, мардуми афғонро диданд, ки аз тарси бе-  
мории вабо фирор мекарданд.

- *Эпидемия?*

- Бале, эпидемияи вабо буд дар Афғонистон, онҳо дар  
роҳ занеро дучор мешаванд, ки писари мубталои бемории  
вабоаш дар сари зону ашк мерехт. Мавлавӣ бо давоҳое, ки  
барои таботати беморӣ буд, он писарро даво мебахшанд.

- *Аз авлодони Мавлавӣ танҳо шумо бо таботат машғ-  
ул ҳастед ё...?*

- Не, дар ин роҳ танҳо нестам. Фарзандони Мавлавӣ  
Махсуми Абдулқудус, ки бо таҳаллуси Мавлавӣ Махсуми  
Даҳмарда машҳур аст ва Бибӣ Фазила, ки модари мананд  
аз рӯйи навиштаҳои падарашон бо таботат машғул буданд.  
Модарам бемориҳои пӯст, асаб ва касалиҳои даруниро та-  
ботат мекарданд. Нуралиева ном зане дар деҳаи мо ме-  
зист. Дар даҳони писараш беморие пайдо шуд, ки вучуди  
ӯро меҳӯрд. Онро мараз меғӯянд. Модарам дар шоҳидии

ман он писаракро наҷот доданд.

- *Худатон ҳам аз боигарии бобоятон истифода мебаред?*

- Бале! Бемориҳои мараз, экзема, псӣ, ки чанд намуддоранд: барас, баҳақ, гулак, сиёҳпес ва ғайраро бо маслиҳатҳои модарам ва тағоям табобат кардам. Аз бемориҳои псӣ ду намудаш табобатшаванда аст, ба шарте, ки ба устухон кора накарда бошаду авлоди набошад.

- *Шумо чунин бемориҳои вазнинро бо кадом усул табобат кардаед?*

- Ман бо давоҳои гиёҳӣ, маъданӣ ва хокае, ки махсус тайёр кардам, онҳоро табобат намудам. Яке аз он беморони шифоёфта хеши худам аст. Он доруҳоро ҳам бо роҳи хӯрдан, ҳам бо тариқи қилло, бо санои макӣ (гиёҳест, ки дар Макка мерӯяд. Дар баъзе шаҳрҳои Русия ҳам мерӯяд. Дар доруҳонаҳо бо номи "Александровский лист" ва "Сано" фурухта мешавад) ҳам ба тариқи молидан истифода мебаранд. Ҳазрати Мавлавӣ Муҳаммадсолеҳ дар бораи роҳҳои бе ҷарроҳӣ табобат кардани бемории қулинҷ ҳам давоҳо доранд.

- *Канӣ шунавем!*

- Бемории қулинҷро дар тиб аппендитсит гӯянд. Табибони имрӯзаӣ мо онро зуд ҷарроҳӣ мекунанд. Аммо аз рӯйи тавсияи Ҳазрати Мавлавӣ бо истифода аз гиёҳҳо онро бе ҷарроҳӣ шифо бахшидан мумкин аст. Ман худам чанд нафар беморони ба қулинҷ гирифторшударо аз ин беморӣ халос намудам. Писари худамро аз болои мизи ҷарроҳӣ гирифта бурдаму табобат кардам.

- *Охир зимни ин дард рӯда ва ифлосиҳо пур шуда ба*

*кафидан наздик мерасад?*

- Дуруст, аммо бо усули табобати Ҳазрати Мавлавӣ рӯда ва ифлосиҳо пок мегардад.

*- Оё Мавлавӣ ба бемориҳои маҳрамона, аз қабилӣ бе-шаҳватӣ, безуриётӣ давое фармудаанд?*

- Бале дар ин мавзӯ ҳама Ҳазрати Мавлавӣ давоҳо фармудаанд. Мо дар асоси фармудаҳои Мавлавӣ занону модарони ба ин бемориҳо дучоромадаро табобат кардем ва онҳо соҳиби фарзанд шуданд.

Акнун дар бораи бемории қанд. Дар тибби Мавлавӣ касодӣ ва ширинии қанд истифода шудааст. Мавлавӣ 40 намуди табобати қандро овардааст. Яке аз роҳҳои табобат ин дар фасли баҳор ду-се маротиба бо санои маккӣ ҷилоб кардан аст. Дигар роҳҳои осони табобат истеъмоли чоқла аст. Боз истеъмоли кинг ном растанӣ ба қанд шифо мебахшад. Ҳазрати Мавлавӣ ҳатто роҳҳои табобати бемории бавосир (геморой)-ро муайян кардаанд. Ин беморӣ аз рӯйи навиштаҳои Мавлавӣ 40 намуди табобат дорад. Беҳтар аз ҳама барои табобати бавосир қиёми ҷавдор аст. Агар онро ду-се маротиба аз болою аз поён истифода бубарем, бемор шифои комил меёбад. Бавосир чанд намуд дорад: дарунӣ, берунӣ, нар, мода, бодӣ ва хунӣ. Истифодаи қиёми ҷавдор чуноне гуфтем ба ҳамаи инҳо фоида дорад.

***Мусоҳиб: Убайдуллоҳи Ширин  
Ҳафтаномаи "Оила"***

**Муҳаммадрасул Иброҳимзода:**

## **"КИРМҲОРО МЕАФТОНАМ"**

Муҳаммадрасул Иброҳимзода набераи табиби машҳур Ҳазрати Мавлавӣ Сурхиён буда, солҳои зиёдест, ки ба чамъ овардан ва ба мардум пешкаш кардани осори ҷадди номдораш машғул аст. Китобҳои "Офтоби паси абрӯ", "Панди авлиё" ва "Гулчин аз тибби Мавлавӣ"-ро чоп кардааст.

Муҳаммадрасул мероси бобояш - табиби пешаи худ намуда, аз рӯи таҷрибаи ӯ ба табобати беморон машғул аст. Мо бо Муҳаммадрасул дар ин боб сӯҳбате доштем, ки алҳол фишурдаи онро пешкаши шумо мегардонем.

- *Муҳаммадрасул, бемориҳои дар замони Ҳазрати Мавлавӣ буда имрӯз ҳам дида мешаванд?*

- Вирусҳои бемориҳо хеле ҷонсаҳт буда, бо гузаштани вақт аз байн намераванд, балки бо шаклу намудҳои нав зухур менамоянд. Масалан, бемориҳои ширинчаи хун (диабети қанд), саратон, маразҳои гуногуни хӯрандаи пӯсту гӯшт, безуретиву бешаҳватӣ, бемориҳои гузарандаи узвҳои таносул, намудҳои гуногуни бавосир (геморой), доғӣ (Сибирская язва), боди қулинҷ (апендитсит) ва ғайра имрӯз ҳам мардумро азоб медиҳанд.

- *Шумо бо истифода аз таҷрибаи Мавлавӣ дар табобати кадоме аз бемориҳо комёб шудаед?*

- Бо мадади Ҳудованди мушкилкушо аз рӯи фармудаҳои тибби Мавлавӣ дар табобати бемориҳои пӯст, аз қабилҳои нори форсӣ, нимла, намаш, носур, қутур, шукуфа, хориш, марази хӯрандаи пӯсту даҳону гӯшт комёб гаштаам. Аз рӯи шикоятҳои миннатдориҳои муштариён чунин хулоса бардоштаам, ки 95 фоизи шахсони ба ман муроҷиат карда шифо ёфтаанд. Инчунин, бемориҳои бавосир (геморой)-ро бо истифода аз қиёми ҷавдор, бемориҳои бешаҳватию камрағбатӣ, безуретию хунукгирии узвҳои таносул (простатит)-ро бо роҳи истифода аз доруҳои омехта аз гиёҳу маъдану ҳайвонот тайёр карда табобат мекунам.

- *Асрори тайёр кардани ин доруҳоро мекушоед?*

- Ман асрори тайёр кардани ин доруҳоро аз минбари шумо гуфта наметавонам. Аммо ҳар касе ба ман муроҷиат намояд, вобаста ба дараҷаи бемориаш тарзи тайёр кардан ва истифодаи доруҳоро ба вай меғоям.

- *Рӯзҳои қабулатон?*

- Банда корманди идораи давлатӣ ҳастам, аз ин рӯ фақат рӯзҳои шанбею якшанбе маризонро қабул карда метавонам.

- *Гуфтед, ки ба маризон роҳи тайёр кардани доруҳоро мефармоям, худашон тайёр мекунанд. Агар беморе аз ӯҳдаи тайёр кардани дору набарояд, чӣ кор мекунед?*

- Дар он сурат масолеҳи дорувории ӯро гирифта, худ дору тайёр карда медиҳам. Аз рӯйи фармудаҳои тибби Мавлавӣ аз санои маккӣ, қаламфури ҳиндӣ, асал, сабр (алоэ), беҳи заррин (золотой корень), пардаи даруни чормағз, ҷавзи баво, шири гӯсфанд ва ғайра доруе тайёр кардан мумкин аст, ки ба садҳо дард даво мебошад. Хусусан, ин дору барои табобати одамони гирифтори бемориҳои микробӣ, хунукзадагӣ, безуретӣ, гӯшти зиёдати дар бачадон, иллатҳои бачадон, иллатҳои ҳайзи занона, кирмҳои гуногуни меъдаю рӯда пешниҳод карда мешавад.

- *Кирмҳои гуногуни меъдаю рӯда гуфтед. Оё имкони онҳоро афтондан ҳаст?*

- Бале, чунин имкон ҳаст. Ба воситаи доруе, ки аз санои маккӣ тайёр карда мешавад, ҳар чор намуди кирмҳои ботини инсон, кирмҳои ҳаёт искарида, кирмҳои паҳни дарозак ё кадудона (лямблия), кирмҳои гирдшакл бо як-ду маротиба истеъмол кардани дору аз ботини инсон меафтанд.

- *Ҳар як бемор олами асрори худро дорад. Табобати кадом беморро фаромӯш карда наметавонед?*

- Як сол пеш як афсари баландрутбаи собиқ fronti халқӣ ба наздам омад. Вай ба бемории носур (марази хӯранда) гирифтор буд. Ин реш ба пӯсту гӯшташ таъсир расонда буду аз ҷароҳатҳояш хуну зардоб мерафт.

Вай изҳор дошт, ки 6-7 сол боз ба ин беморӣ гирифтор асту барои табобаташ ба шаҳрҳои Маскаву Санкт-Петербург раф-

та, аммо давое наёфтааст. Аз дидани он мард ва бемории ӯ дар дилам тарсу ҳаросе пайдо шуд, зеро солҳои ҷанги бемаъниамон маҳз дастаи ҳамин одам бо фармони ӯ деҳа моро тороч карда буданд. Худи мард қисса кард, ки нисфи ин деҳаро сӯзонда буд. Беморӣ ӯро ба ҳоле расондааст, ки аз ҳар гулу гиёҳи деҳи торочкардааш имдодҷӯӣ омадааст. Табиб ба қасд гирифтани ҳақ надорад ва ман ночор ӯро ба табобат гирифтам. Пас аз муддате он бемор шифо ёфт.

---

## ДИҚҚАТ!!!

Хонандагони азиз, пайдоишу инкишофи 90% бемориҳо ба асаби инсон вобаста аст. Табобатро табиб мефармояд. Табиб дар баробари табиб буданаш, таҷрибадидаю рӯҳшинос, ташхисгар (касалшинос) ва гиёҳшинос бошад, ки беморро дидан замон дар набвати аввал мизоч (мизоч)-и онро муайян кунад.

Сонӣ маризро шиносад ва сабаби пайдоишу замони пайдо шудани бемориро донад, ки сабабгор гармӣ, хунукӣ, рутубат, хушкӣ, хун, савдо, сафро ва ё балғам аст. Шифо ёфтани ба боварию ихлоси самимӣ мӯҳтоҷ аст.

Аз ҳамин лиҳоз китобҳои «Қатрае аз тибби Набавӣ(с)» ва «Гулчин аз тибби Мавло ба сад дардҳо даво»-ро бо боварию қавию ихлоси самимӣ хонда, баъд истифода баред. Агар муаммое пайдо шуд ба нишони зер муроҷиат кунед, беиориҳои:

1. Заҳми меъдаю рӯдаи 12 ангушта ва варами он.
2. Бемориҳои гуногуни ҷигару сипурза.

3. Дарди буғумҳо миён, зону ва пойҳо.
  4. Бемориҳои ҷоғар (зоп) аллергия (шаро)
  5. Резондани кирмҳои гуногун.
  6. Бемории диабети қанд.
  7. Бемории бавосир (гемарой) ва дарунравӣ.
  8. Фишорбаландӣ.
  9. Зиққи нафас, балғам сулфа.
  10. Бемориҳои гуногуни шуш.
  11. Резонидани санги гурдаҳо ва хичак.
  12. Бемориҳои варами гурда ва гурдаи хамида.
  13. Бемориҳои пӯст (бисрияз, экзема) сафедии пӯст.
  14. Бемориҳои безуриётии зану мард.
  15. Бемориҳои камшаҳватӣ (прастата).
  16. Бемориҳои асаб (васвас, саръ) припатка.
  17. Дарди гӯшу, гулу ва чашм.
  18. Бемориҳои назла (гаймарит).
  19. Дарди сар ва дарди нимсара.
  20. Пучак ва озаҳои гуштӣ, хунӣ ва ғайраҳо ро табобат мекунам ва маслиҳатҳои муфид медиҳам.
- Иншоаллоҳ дури мақсудро мечинед ва шифои комил меёбед.
- Шаҳри Ваҳдат деҳаи Қирғизон хонаи № 40.

***Ҳоҷӣ Муҳаммадрасул Иброҳимзода***  
**(набераи Ҳазрати Мавлавӣ)**  
**Тел: 919-35-52-91; 919-56-19-03**

## МУНДАРИЧА

|   |    |
|---|----|
| АЗ МУАЛЛИФ ВА МУҲАҚҚИҚ.....   | 3  |
| ТИББИ НАБАВӢ (С) .....  | 5  |
| АСАЛ.....   | 6  |
| ХОСИЯТИ САНОИ МАККӢ.....  | 11 |
| ХОСИЯТИ СИЁҲДОНА.....   | 13 |
| РАВҒАНИ ЗАЙТУН.....   | 14 |
| АНҶИР.....  | 16 |
| ҲИНО.....   | 17 |
| ХОҶ.....  | 19 |
| ШУТУР.....  | 20 |
| ХУРМО.....  | 22 |
| КАДУ.....   | 23 |
| ГӢШТ.....   | 23 |
| ҶАВ ВА ЛАБЛАБУ.....   | 24 |
| КУНҶИД.....   | 24 |
| ҶУЗЪЕ АЗ МУӢҶИЗАИ ПАЙҒАМБАР РАСУЛИ<br>АКРАМ. АЗ ТИББИ ФАРИШТА. ТИББИ АВЛИЁ..... | 24 |
| ҶИЛОБ.....  | 29 |
| БАВОСИР.....  | 30 |
| ҲИҶОМАТ.....  | 32 |
| ТАРЗ ВА УСУЛИ ТАБОБАТИ ҶОҒАР.....   | 34 |
| МУСОҲИБАҲО АЗ МАТБУОТИ ДАВРӢ.....   | 36 |
| ДИҚҚАТ!!!.....  | 46 |

---

## ҚАТРАЕАЗ ТИББИ НАБАВӢ (С)

**Мураттиб ва муҳаққиқ:** Ҳоҷӣ Муҳаммадрасул Иброҳимзода  
**Гирдоваранда:** Икромиддин Иброҳимзода  
**Муҳаррири техникӣ:** *Нигина Қамариддинова*  
**Мусахҳеҳ :** *Тешабой Салоҳов*

---

Ба матбаа 20.11.15 супурда шуд. Ба чопаш 20.12.15  
имзо шуд. Андозаи 60x84 <sup>1</sup>/<sub>32</sub>. Адади нашр 200.  
Нархаш шартномавӣ.